

ΗΜΕΡΑ 73: ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΑΡΤΥΡΑ ΚΟΝΤΟΝΙΚΟΛΑ

73^η Συνεδρίαση, Εφετείο Αθηνών, 11.07.2016

I. Πρόσβαση στο δικαστήριο

Εξακολουθεί να υπάρχει η δυνατότητα πρόσβασης παρακολούθησης τη δίκης από το κοινό, με επίδειξη και παρακράτηση της αστυνομικής ταυτότητας. Υπήρχε παρουσία κοινού και δημοσιογράφων.

II. Παρουσία και εκπροσώπηση των κατηγορουμένων

Παρόντες κατά την έναρξη της διαδικασίας ήταν 7 κατηγορούμενοι, από τους 18 των οποίων την αυτοπρόσωπη παρουσία έχει διατάξει το Δικαστήριο. 27 κατηγορούμενοι καταγράφηκαν ως απόντες, ενώ οι υπόλοιποι εκπροσωπήθηκαν από τους συνηγόρους τους.

III. Εξέλιξη της διαδικασίας – Εξέταση Αιτημάτων – Ολοκλήρωση κατάθεσης Βίντση

Πριν την ολοκλήρωση της κατάθεσης του μάρτυρα Βίντση, η Εισαγγελέας εισηγήθηκε την απόρριψη του αιτήματος της πολιτικής αγωγής να κληθούν οι μάρτυρες Χανδρινός και Νικολάου, ενώ εξετάστηκε το θέμα της κλήσης του μάρτυρα Χατζηευστρατίου, ο οποίος παρ' ότι κλήθηκε μαζί με τον μάρτυρα Κοντονικόλα, δεν εμφανίστηκε. Στη συνέχεια, προσήλθε ο μάρτυρας Βίντσης, ο οποίος είπε ότι δεν θυμήθηκε κάτι άλλο, είναι 25 χρόνια στην Άμεση Δράση, κινείται στο κέντρο του Πειραιά και σε βάρδιά του δεν έχει τύχει σε συγκέντρωση της Χρυσής Αυγής, αλλά ούτε και εκτός βάρδιας. Ότι ξέρει για τη Χρυσή Αυγή το ξέρει από την τηλεόραση, γνωρίζει, όπως είπε, για τα μαύρα ρούχα και για κάτι αλιεργάτες.

Στις ερωτήσεις των συνηγόρων της πολιτικής αγωγής ο μάρτυρας απάντησε ότι εκείνο το βράδυ, ο ίδιος επέλεξε το δρομολόγιο του περιπολικού, για να πάνε όσο πιο γρήγορα μπορούσαν, ότι δεν θυμάται τι άκουσε από το κανάλι ΔΙΑΣ, αφοσιώθηκε στο δικό τους κανάλι, αλλά δεν θυμάται ακριβώς το σήμα. Ενώ του επισημάνθηκε από το συνηγόρο Τζέλη ότι έχει πει ότι το σήμα έλεγε να πάνε στην Π. Τσαλδάρη αρ. 60, δήλωσε ότι δεν θυμάται γιατί δεν πήγαν εκεί, ούτε ποιά διαδρομή ακολούθησαν προκαλώντας την αντίδραση της Πρόεδρος που του είπε, επί λέξει, «όχι κύριε, είστε αστυνομικός, φέρετε όπλο». Συνέχισε την κατάθεσή του λέγοντας ότι όταν κατέβηκαν είχε συγκεντρωθεί κόσμος, δεν ξέρει όμως τι κόσμος και δεν θυμάται αν υπήρχαν αστυνομικές δυνάμεις. Δήλωσε ότι έτρεχαν στα στενά και ξαναγύριζαν στα περιπολικά. Δήλωσε ότι δεν θυμάται τι γινόταν και ότι πρέπει να ανατρέξουν στην πρώτη του κατάθεση. Κατέθεσε ότι δεν ξέρει αν του είπαν οι περίοικοι για χρυσαυγίτες, ότι έκαναν ό,τι τους είπε το Κέντρο, ότι στον αριθμό 60 της Τσαλδάρη δεν κατέβηκαν λόγω του κόσμου που ήταν αλλόφρων και τους ζητούσε να καλέσουν ασθενοφόρο, αλλά ο μάρτυρας δε ρώτησε κανέναν γιατί ήταν αλλόφρων. Σε ερώτηση του συνηγόρου Τζέλη τι έγινε τελικά εκείνο το βράδυ απάντησε ότι έγινε μια δολοφονία, ξέρει ό,τι έμαθαν από την τηλεόραση, ότι ο συνοδηγός έκανε αναφορά για το συμβάν και ότι δεν θυμάται να συζήτησε κάτι με το συνοδηγό του. Η Πρόεδρος αντέδρασε και πάλι λέγοντας ότι σε όλα τα χρόνια που υπηρετεί δεν έχει συναντήσει μάρτυρα με τόσο ασθενή μνήμη, λέγοντας χαρακτηριστικά ότι αν είναι δυνατόν όλοι οι μάρτυρες που έρχονται εδώ να λένε συνέχεια δεν θυμάμαι. Στις ερωτήσεις της συνηγόρου Κουγιάτσου απάντησε ότι έρχονταν πολλά σήματα και κάποια στιγμή σκέφτηκε ότι ίσως πρόκειται για φιλάθλους επειδή εκείνη την ημέρα είχε αγώνα.

Στις ερωτήσεις της συνηγόρου Παπαδοπούλου απάντησε ότι δεν ξέρει πού γινόταν ο αγώνας, ότι δεν ξέρει για ποιόν αγώνα ήταν το σήμα που έλαβαν, ότι δεν είχε πληροφόρηση για ειδική προσοχή στον

τομέα του Πειραιά. Επίσης κατέθεσε ότι δεν έλαβε σήμα για επίθεση σε βάρος αλλοδαπών στο Μοναστηράκι και ότι στην Π. Ράλλη πάντα υπάρχουν επεισόδια με αλλοδαπούς και δεν θυμάται πόση ώρα ασχολήθηκε με το σήμα για την Π. Ράλλη. Απάντησε επίσης ότι δεν θυμάται αν ενημερώθηκε για την Τσαλδάρη 60 από το κανάλι της ΔΙΑΣ, ότι δεν θυμάται αν ο κωδικός Ε11 αφορά συμπλοκή ούτε τι σημαίνει ο κωδικός 2610.

Στις ερωτήσεις της συνηγόρου Τομπατζόγλου απάντησε ότι υπηρετεί 14 χρόνια στην περιοχή του Πειραιά, έχει εμπλακεί σε λιγότερες από 5 ανθρωποκτονίες, ότι τα γραφεία της Χρυσής Αυγής στη Νίκαια είναι στην Πλατεία Κοραή και αρχηγός της είναι ο Μιχαλολιάκος. Στις ερωτήσεις του συνηγόρου Ζώτου, στις οποίες παρεμβάλλονταν και ερωτήσεις της προεδρεύουσας απάντησε ότι δεν ήταν στο σημείο της ανθρωποκτονίας, ξέρει όμως ότι δικάζεται υπόθεση ανθρωποκτονίας, αλλά δεν ήταν πουθενά μπροστά, συνόδευσε το ασθενοφόρο. Κατέθεσε ότι υπήρχε και άλλο περιπολικό, το Ά 8-2 με τους αρχιφύλακες Ντάφο και Κουρετζή αλλά δεν ξέρει τι λεγόταν στο περιπολικό αυτό. Στην άμεση δράση δεν είναι μόνο οδηγός, επιλαμβάνεται και ο ίδιος σε κάποια σήματα. Κατόπιν, ανέφερε ότι δεν θυμάται τι έλεγε το σήμα για τους αλιεργάτες. Είπε ότι δεν έχει δει μέλη κόμματος να εκπαιδεύονται σε όπλα και μαχαίρια, ότι είδε τον κατηγορούμενο Ρουπακιά για πρώτη φορά στο περιπολικό, όπου καθόταν στο πίσω κάθισμα μαζί με τον συνοδηγό. Είπε ότι δεν θυμάται ακριβώς τι είχε προηγηθεί προκαλώντας και πάλι την αντίδραση της Προέδρου που του είπε ότι πρέπει να θυμηθεί αν είχε ενημερωθεί από κάπου και είπε ότι είχε ακούσει από το Κέντρο ότι πήρανε τον δράστη και πάνε προς το Κερασίни. Είπε ότι ξαναείδε τον Ρουπακιά μετά στην τηλεόραση. Στις ερωτήσεις του συνηγόρου Καμπαγιάννη είπε ότι για το πρώτο επεισόδιο με τους αλλοδαπούς δεν βρήκαν τίποτα ούτε υπήρχε ανώτερος αξιωματικός εκεί, ότι δεν ξέρει γιατί θυμάται μόνο το πρώτο περιστατικό και όχι το δεύτερο, ότι νομίζει ότι έκλεισε το χώρο με ταινία, ότι δεν θυμάται ακριβώς τι άτομα προσήγαγαν, ότι υπήρχε ένα άτομο σε πυλωτή, αλλά δεν θυμάται ποιό τον κυνηγούσαν.

Στις ερωτήσεις του συνηγόρου Παπαδάκη απάντησε ότι η αστυνομική υπηρεσία που του ανατέθηκε ήταν αναζητήσεις ατόμων με μαύρα ρούχα, ότι τα σήματα τα άκουγε ο συνοδός, ότι στο δρόμο δεν είδαν τίποτα, επανέλαβε ότι δεν θυμάται για ποιο λόγο δεν κατέβηκαν στην Τσαλδάρη, ότι στα στενά δεν καταδίωξε κανέναν, ότι δεν ξέρει αν μέσα στον κόσμο που είχε συγκεντρωθεί υπήρχαν άτομα με τα χαρακτηριστικά, τα οποία αφορούσαν οι αναζητήσεις. Στην ερώτηση του συνηγόρου Σαπουντζάκη γιατί ο Ρουπακιάς ήταν μέσα στο περιπολικό, απάντησε ότι ήταν μέσα στο περιπολικό και πήγαιναν στο τμήμα και στην ερώτηση αν είχε προηγηθεί η δολοφονία απάντησε ότι δεν ξέρει τι ερωτάται. Στις ερωτήσεις του συνηγόρου Άντανασιώτη απάντησε ότι για το περιστατικό στο Πέραμα ξέρει ό,τι έχει πει η τηλεόραση, ότι δηλαδή επρόκειτο για επίθεση μελών της Χρυσής Αυγής, ότι δεν ξέρει αν συνδέεται με το περιστατικό για το οποίο καταθέτει, ότι δεν ασχολείται καθόλου με την ιδεολογία ούτε με τη δράση της Χρυσής Αυγής και, ότι για τις αναζητήσεις ακολουθούσε εντολές του Κέντρου. Στις ερωτήσεις του συνηγόρου Βρεττού απάντησε ότι δεν ξέρει για αυξημένα μέτρα επιφυλακής εκείνη την εβδομάδα λόγω του γεγονότος του Περάματος, ότι εκ των υστέρων έμαθε ότι ειπώθηκε το «είμαι δικός σας».

Στις ερωτήσεις των συνηγόρων υπεράσπισης και αρχικά του συνηγόρου Κοντοβαζενίτη ο μάρτυρας απάντησε ότι είδε πολύ κόσμο, ροπαλοφόρους όχι, αλλά υπήρχαν άτομα με μαύρα ρούχα, ότι αυτό που του έκανε εντύπωση ήταν το αμάξι που ήταν ανάποδα και άκουσε ότι είχε μαχαιρωθεί κάποιος. Στις ερωτήσεις του Όπλατζάκη απάντησε ότι δεν έμαθε σε ποιόν ανήκε το αυτοκίνητο, ότι από την εμπειρία του όταν ένα έγκλημα είναι προσχεδιασμένο το πώς φτάνει ο δράστης στον τόπο του εγκλήματος και το πώς φεύγει ποικίλλει ανάλογα με την περίπτωση, μπορεί να έρθει με δικό του όχημα ή με κλεμμένο όχημα και να φύγει με το ίδιο όχημα, με μηχανάκι ή με αυτοκίνητο, ότι είναι επικίνδυνο να φύγει κάποιος με ανάποδα σταθμευμένο όχημα, αλλά συμβαίνει. Από τον τρόπο που ήταν

σταθμευμένο το αυτοκίνητο συμπεραίνει ίσως ότι δεν το είχε σκεφτεί, ότι υπάρχει πρακτική το πλήρωμα του περιπολικού να μην μιλάει πολύ με τους προσαγόμενους, ότι δεν ξέρει αν μέσα στο περιπολικό θα μπορούσε να ρωτήσει το πλήρωμα κάτι τον προσαγόμενο, π.χ. το όνομά του, ότι δεν γνωρίζει αν αυτά που έζησε εκείνο το βράδυ ήταν κάποιο οργανωμένο σχέδιο. Στη συνέχεια και απαντώντας στις ερωτήσεις της συνηγόρου Βελέτζα απάντησε ότι σωματικός έλεγχος γίνεται πάντα, ενώ στις ερωτήσεις του συνηγόρου Ρουμπέκα είπε ότι δεν ξέρει από πού προήλθε η λέξη «συμπλοκή» που είπε στην ανακρίτρια Πειραιώς και ότι το Κέντρο παίρνει πληροφορίες για τα σήματα από πολίτες. Συνέχισε λέγοντας ότι κοίταξαν από περιέργεια τον Παύλο Φύσσα στην αρχή και ήταν ξαπλωμένος και σαν χτυπημένος, μετά όμως έκαναν τις ενέργειες και ότι μέχρι να έρθει το ασθενοφόρο ο Φύσσας ήταν ζωντανός. Σε ερωτήσεις των συνηγόρων υπεράσπισης Μπόνη και Ζωγράφου απάντησε ότι το Κέντρο μίλησε μόνο για ένα άτομο που ήταν σε πυλωτή, ότι δεν γνωρίζει αν βρέθηκε άτομο με ρόπαλο ή ρόπαλο γενικά, ότι μόνο στο σημείο είχε επαφή με τον κ. Συμεώνογλου που τους είπε να απομακρύνουν τον κόσμο. Στις ερωτήσεις του συνηγόρου Σταυριανάκη είπε ότι είδε το Ρουπακιά να κάθεται στο πίσω κάθισμα, δεμένος με τα χέρια πίσω.

III. Κατάθεση μάρτυρα Κοντονικόλα

Στην εξέτασή του από την προεδρεύουσα ο μάρτυρας Κοντονικόλας κατέθεσε ότι είναι γραφίστας, έμεινε από πάντα στο Κερατσίνι και γνωρίζει αρκετά την περιοχή, με τον Παύλο δεν ήταν πολύ φίλοι, αλλά τον ήξερε περίπου 10 χρόνια, είχε πάει σπίτι του κάποιες φορές, τον είχε δει σε συναυλίες. Και ο μάρτυρας ασχολείται – όπως είπε – με τη μουσική. Εκείνο το βράδυ συναντήθηκε με το Δημήτρη Μελαχροινόπουλο, ο τελευταίος πέρασε από το σπίτι του μάρτυρα και πήγαν στο Σουβενίρ την πρώτη καφετέρια για να πιούν μια μπύρα, εκεί έβλεπαν την μπάλα ο Σεϊρλής, η Λίνα η κοπέλα του, δύο Νίκου που δεν θυμάται τα επώνυμά τους και ο Χρήστος Πακιώτης. Στη συνέχεια κατέθεσε ότι οι φίλοι του επικοινωνήσαν με τον Φύσσα και είπαν να πάνε εκεί, ο ίδιος δεν άκουσε το τηλεφώνημα, από την παρέα μόνο ο Φύσσας και ο Δούλβαρης πρέπει να ενδιαφέρονταν για τη μπάλα. Δεν έφερε κανένας αντίρρηση να φύγουν, ούτε είχαν κάτι να τους κρατήσει στο Σουβενίρ. Οι δύο καφετέριες έχουν περίπου 300 μέτρα απόσταση, ίσως και παραπάνω, μετακινήθηκαν με δύο αυτοκίνητα, έφτασαν πολύ γρήγορα, άφησαν τα αυτοκίνητα στην Π.Μελά. Η καφετέρια ήταν γεμάτη, τα παιδιά είχαν πιάσει δύο τραπέζια, αλλά δεν είχε καρέκλες, βρήκαν σκαμπό, καρέκλες, και έκατσαν. Ήταν εκεί ο Φύσσας, η κοπέλα του η Χρύσα και ο Γιώργος Δούλβαρης. Υπήρχε βαβούρα, φασαρία, συζητούσαν, δεν φώναζαν. Σε ένα τραπέζι κάθονταν τρεις χρυσαυγίτες, ο ένας ήταν με παραλλαγή και τα άρβυλα έξω από το παντελόνι, ήταν όλοι γεροδεμένοι, με σκούρα ρούχα. Ο μάρτυρας κατέθεσε ότι αυτοί κοιτούσαν προς το μέρος τους. Δεν είδε κάτι να απευθύνεται εκατέρωθεν. Λίγο πριν τελειώσει ο αγώνας, σηκώθηκαν οι χρυσαυγίτες να φύγουν, πέρασαν από μπροστά τους και ο ένας σκόνταψε. Τότε ο Σεϊρλής του είπε «ΟΚ αδερφέ». Τέλειωσε ο αγώνας, βγήκε έξω και είδε την παρέα του τρομοκρατημένη, υπήρχε ένα κλίμα περίεργο, εντωμεταξύ ο Χρήστος Πακιώτης είχε ένα πρόβλημα με το στομάχι του και είπε ότι θα φύγει και ο μάρτυρας τον συνόδευσε να πάρει ταξί πάνω στην Τσαλδάρη. Συνέχισε λέγοντας ότι του είπαν οι φίλοι του πως δεν μπορούν να πάρουν τα αμάξια, γιατί είχαν μαζευτεί χρυσαυγίτες. Υπήρχε κόσμος, σαν σκιές και τότε πέρασαν δύο μηχανές ΔΙΑΣ με δύο αστυνομικούς η καθεμία και μετά πέρασε το ασημί αυτοκίνητο μάρκας Nissan. Τότε ο μάρτυρας σκέφτηκε ότι κάτι θα γίνει και είπαν με τους φίλους του να πάνε πάνω στην κεντρική πλατεία που είναι οι καφετέριες, που έχει κόσμο και θα ήταν πιο ασφαλείς. Δεν αντιλήφθηκε κάποιο άτομο να πηγαίνει από τη μια παρέα στην άλλη. Μετά αντιλήφθηκε το ασημί αυτοκίνητο να έρχεται από Σαλαμίνας και από πίσω του 6-7 μηχανάκια, με δύο μαυροφορεμένους το καθένα και κράνη. Ο οδηγός ρώτησε πού είναι η Κεφαλληνίας και ο Φύσσας είπε «εδώ είσαι». Τα μηχανάκια ακολουθούσαν το αυτοκίνητο, γιατί σταμάτησαν μαζί με το αυτοκίνητο και στα μηχανάκια επέβαιναν άνθρωποι σαν αυτούς που ήταν στην καφετέρια, είχαν άρβυλα κάποιου, παραλλαγές, κράνη φορούσαν σχεδόν όλοι, κάποιου τα κρατούσαν και στο χέρι. Σταμάτησαν μέσα στην

Κεφαλληνίας και άρχισαν να φωνάζουν «θα σας γαμήσουμε, ελάτε εδώ κόττες». Τότε ο Παύλος είπε «τρέχουμε τώρα, τρέχουμε» και μετά έγινε η επίθεση. Πίσω είχαν μείνει ο μάρτυρας, ο Παύλος και ο Μελαχροινόπουλος, οι άλλοι έτρεξαν και μπήκαν στα στενά. Τους χτύπησαν με κράνη, με μπουνιές, με κλωτσιές, τον ίδιο τον χτύπησαν στο κεφάλι με ένα κράνος, έπεσε κάτω, τον κλώτσησαν στα πλευρά και έπεσε στη τζαμαρία, μετά ο Δημήτρης (Μελαχροινόπουλος) ήρθε να τον βοηθήσει και ένας πήδηξε πάνω του και τον χτύπησε στην πλάτη και τον Παύλο τον χτυπούσαν τρεις. Δεν πήγε σε νοσοκομείο, γιατί μετά από όλο αυτό δεν ήθελε να βγει από το σπίτι του. Στο απέναντι πεζοδρόμιο είδε περίπου είκοσι χρυσαυγίτες που φώναζαν και έβριζαν. Όταν ο μάρτυρας σηκώθηκε, είδε δύο αστυνομικούς πεζούς. Ο μάρτυρας στη συνέχεια κατέθεσε ότι τέσσερα άτομα είχαν περικυκλώσει τον Παύλο και τον χτυπούσαν και μετά ήρθε το ίδιο ασημί αυτοκίνητο που είχαν δει και προηγουμένως από το αντίθετο ρεύμα, σταμάτησε σε μια εσοχή του πεζοδρομίου, βγήκε έξω ο δράστης, σε τέσσερα βήματα έφτασε τον Παύλο, τα τέσσερα άτομα που τον χτυπούσαν άνοιξαν τον κύκλο, αλλά δεν έφυγαν. Ο μάρτυρας κατέθεσε ότι είδε να έρχεται μπροστά στον Παύλο ο οδηγός και ήταν σαν να του έδωσε μπουνιά στο στήθος, κατόπιν ο Παύλος έσκυψε μπροστά και μετά γύρισε, σήκωσε την μπλουζα του και είπε «με μαχαίρωσε το μουνόπανο». Ο μάρτυρας είδε τον οδηγό να πηγαίνει να μπει στο αμάξι. Στην πρώτη συνάντησή τους με το αμάξι και τον οδηγό ο μάρτυρας κατέθεσε ότι μπορούσε να δει ότι πίσω ήταν σίγουρα δύο άτομα, αλλά δεν θυμάται αν ήταν γυναίκες ή άντρες. Δήλωσε ότι την ώρα της επίθεσης οι αστυνομικοί ήταν στο πεζοδρόμιο λίγο πιο αριστερά από τον Παύλο, αλλά δεν έκαναν τίποτα και πλησίασαν αμέσως μετά και δεν είδε να απομακρύνουν τον Ρουπακιά από τον Παύλο. Κατόπιν κατέθεσε ότι ο Παύλος παραπάτησε, έχασε τις αισθήσεις του, το ασθενοφόρο άργησε, τελικά όταν ήρθε, ο Δημήτρης (Μελαχροινόπουλος) βοήθησε να βάλουν μέσα τον Παύλο, μετά πήγαν με το αμάξι του Γιώργου (Δούλβαρη) στο νοσοκομείο, παρέμειναν εκεί, έμαθαν ότι δεν τα κατάφερε ο Παύλος και κατόπιν ήρθαν αστυνομικοί με πολιτικά και τους μετέφεραν στο Α.Τ. Κερατσινίου. Σε ερώτηση της Προέδρου πώς εξηγεί ότι σε άλλη κατάθεση έχει πει ότι όλο αυτό κράτησε ελάχιστα δευτερόλεπτα και ότι ούτε καν οι αστυνομικοί που προσπαθούσαν να τους χωρίσουν δεν πρόλαβαν να αντιδράσουν, απάντησε ότι δεν έγινε έτσι και ότι στην πρώτη κατάθεσή του εκείνο το βράδυ η κατάστασή του ήταν άσχημη αλλά και ότι όταν έδινε κατάθεση οι αστυνομικοί έπαιρναν κάτι που έλεγε και δεν το έγραφαν ακριβώς όπως το έλεγε, αλλά το άλλαζαν για να ακουστεί σωστά.

Κατέθεσε επίσης ότι έχει δει χρυσαυγίτες να κάνουν παρέλαση με ελληνικές σημαίες και βήμα. Κατάλαβε ότι είναι χρυσαυγίτες από την εμφάνιση, δεν είναι σαν τους απλούς ανθρώπους που κάνουν πορεία, είναι σαν εγκληματίες. Μέχρι την επίθεση στον ίδιο, ήξερε μόνο την παρέλαση που είχε δει και ότι ήταν εναντίον αριστερών, αναρχικών και μεταναστών και τους είχε για τραμπούκους. Μετά τη δολοφονία έψαξε στο Ίντερνετ και έμαθε για τους πυρηνάρχες, ότι είναι επικεφαλής μιας τέτοιας ομάδας που επιτέθηκε και στους ίδιους και ότι ο περιφερειάρχης είναι ανά περιοχή. Επίσης έμαθε ότι αν την εντολή δεν τη δώσει ο αρχηγός, δεν γίνεται τίποτα.

Σε ερωτήσεις της έδρας απάντησε ότι δεν ξέρει αν στο Κοράλλι συχνάζουν χρυσαυγίτες ούτε αν ο Παύλος είχε ξαναπάει εκεί. Ότι μπορεί να τους κοίταζαν οι χρυσαυγίτες, επειδή είχαν μούσια και ήταν ακούρευτοι, ότι ο Νίκος Χατζηευστρατίου ήταν μαζί τους, αλλά τώρα δεν έχουν επαφή, ότι δεν ξέρει αν οι χρυσαυγίτες ήξεραν τον Παύλο, αλλά ξέρει ότι έγραφε τραγούδια αντιφασιστικά, ενώ δήλωσε ότι τους επέλεξαν, γιατί οι φασίστες είναι αντίθετοι σε ό,τι είναι διαφορετικό και ήθελαν να δείξουν τη δύναμή τους σε μια γειτονιά, στην οποία οι φασίστες είναι πολλοί. Όλα αυτά τα άτομα του φάνηκαν σαν όχλος, δεν άκουσε παραγγέλματα, το ασθενοφόρο άργησε, αλλά δεν είναι σίγουρος αν θα ζούσε ο Παύλος έτσι κι αλλιώς ύστερα από το χτύπημα στην καρδιά. Ανέφερε κατόπιν ότι ο Παύλος προσπαθούσε να αμυνθεί κατά των τεσσάρων που τον χτυπούσαν, ότι αυτοί οι τέσσερις, όταν ήρθε το αμάξι, πήγαιναν προς τα πίσω χωρίς να φεύγουν, έδειξαν να περιμένουν, σαν να τελειώνει όλη την επίθεση εκείνος και φαίνονταν να γνωρίζονται, ενώ έφυγαν όλοι μετά το χτύπημα. Για τα άτομα στο

απέναντι πεζοδρόμιο είπε ότι συνολικά πρέπει να ήταν τριάντα, ότι άκουγε κραυγές, βρισιές, αλλά δεν θυμάται συνθήματα, ενώ η παρουσία των ατόμων αυτών του φάνηκε ότι ανέβαζε την ψυχολογία του Ρουπακιά ώστε να κάνει αυτό που έκανε. Είπε ότι δεν υπήρξε συμπλοκή Φύσσα – Ρουπακιά, ότι το χτύπημα έγινε κατευθείαν, σε πολύ λίγα δευτερόλεπτα και θα μπορούσε να είχε σκοτωθεί και κάποιος άλλος.

Στις ερωτήσεις της συνηγόρου Παπαδοπούλου ο μάρτυρας απάντησε ότι ο Παύλος Φύσσας ασχολιόταν με τη μουσική περίπου 10 χρόνια, δεν ήταν τόσο γνωστός όσο ένας λαϊκός τραγουδιστής, αλλά τα τελευταία χρόνια είχε αρχίσει να γίνεται όλο και πιο γνωστός μετά από συνεργασία του [Παύλου] με γνωστό ράπερ. Είπε επίσης ότι σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούσε να αναγνωρίσει τα τρία άτομα που ήταν απ' έξω στο Κοράλλι. Ότι για την πρώτη του κατάθεση δεν έφταιγε μόνο η αϋπνία, αλλά ότι πρωτίστως ήταν ψυχολογικό το θέμα. Κατέθεσε επίσης ότι ο Παύλος είχε κοινωνική δράση. Στις ερωτήσεις των συνηγόρων πολιτικής αγωγής Τομπατζόγλου και Κουγιάτσου, στις οποίες παρενέβη και η Πρόεδρος με ερωτήσεις, ο μάρτυρας απάντησε ότι αμέσως σκέφτηκε ότι τα άτομα έξω από το Κοράλλι ήταν χρυσαυγίτες και του έκανε εντύπωση ότι αυξανόταν ο αριθμός τους όσο περνούσε πέρανε η ώρα και ότι σκέφτηκε ότι αυτοί που ήταν στην Π.Μελά ενώθηκαν με αυτούς που ήρθαν μετά και τους επιτέθηκαν. Ότι εκείνο το βράδυ ο Παύλος ήταν ευδιάθετος και δεν είδε να μην είναι νηφάλιος. Ανέφερε επίσης ότι από πλευράς Χρυσής Αυγής μετά τη δολοφονία άκουσε ότι είπαν ότι έγινε για τις ομάδες, ενώ μετά ανέλαβαν την πολιτική ευθύνη. Για τον Ρουπακιά απάντησε ότι πήγε κατευθείαν πάνω στον Παύλο και έμοιαζε σαν να το είχε προετοιμάσει, πράγμα που φάνηκε από το ότι έκανε μεγάλα βήματα και πήγε καταπάνω του, δεν ακούμπησε ο ένας τον άλλο καθόλου.

Στο σημείο αυτό το Δικαστήριο διέκοψε για την Πέμπτη 14.07.2016 και ώρα 09.00 π.μ.